(2) За прекршај из става 1. овог члана новчаном казном од 100,00 до 200,00 КМ казниће се и одговорно лице у правном лицу.

(3) За прекршај из става 1. овог члана новчаном казном од 50,00 до 150,00 КМ казниће се и физичко лице у станици техничког прегледа возила.

Члан 67.

(1) Новчаном казном од 500,00 до 1.000,00 КМ казниће се за прекршај аутобуске станице, односно терминали или пословнице ако продају аутобуске карте супротно одредбама члана 22. став 2.

(2) За прекршај из става 1. овог члана новчаном казном од 100,00 до 200,00 КМ казниће се и одговорно лице у правном лицу.

(3) За прекршај из става 1. овог члана казниће се и физичко лице новчаном казном од 50,00 до 150,00 КМ.

Члан 68.

Новчаном казном од 500,00 до 1.000,00 КМ казниће се за прекршај привредна комора или јединица локалне самоуправе ако:

а) не донесу пропис из чл. 3. и 47. овог закона,

б) донесу пропис супротно одредбама члана 3. став 2. овог закона,

в) не региструју дјелатност превоза лица и ствари у складу са одредбама члана 6 овог закона,

г) региструју ред вожње супротно одредбама члана 18. став 1.,

д) не воде прописно регистар редова вожње (члан 24. став 4.),

ђ) не утврде даљинар и минимално вријеме вожње (члан 25. став 2.),

е) поступак усклађивања и регистрације редова вожње врше супротно одредбама члана 26,

ж) не доставе рјешење о регистрованом реду вожње и овјерен ред вожње превознику и надлежним инспекцијским службама (члан 27. став 1.),

з) не објаве књигу редова вожње у складу са чланом 28. став 1. и

и) не поступе по рјешењу инспектора или другог контролног органа (члан 31.).

VII - ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 69.

(1) У року од три мјесеца од дана ступања на снагу овог закона министар ће донијети:

а) правилник о издавању лиценци превозника и легитимације за возача моторног возила (члан 10. став 3.),

б) правилник о издавању лиценце за возило и испуњавању техничко-експлоатационих и еколошких услова за возило којим се врши превоз (члан 10. став 4.),

в) правилник о обрасцу, садржају и начину попуњавања путног налога (члан 11. став 3.),

г) правилник о начину обављања послова и задатака чланова посаде моторних возила (члан 15. став 3.),

д) правилник о усклађивању и регистрацији редова вожње Републике Српске (члан 18. став 2.),

ђ) правилник о поступку и начину додјеле концесија у линијском превозу лица (члан 32. став 2.),

е) правилник о испуњености услова и категоризацији аутобуских станица и терминала градског / приградског превоза лица (члан 35. став 1.),

ж) правилник о обрасцу, садржају и начину попуњавања саобраћајног дневника (члан 42. став 1.).

з) правилник о обрасцу, садржају и начину попуњавања путног листа са списком путника (члан 44. став 2.).

и) правилник о обрасцима налога за упућивање возила на ванредни технички преглед, налога за упућивање возача на ванредни здравствени преглед и образац потврде о искључењу возила из саобраћаја (члан 60. став 4.),

ј) правилник о обрасцу, садржају и начину попуњавања идентификационе исказнице за ванлинијски превоз лица (члан 45. став 5.)

(2) Јединица локалне самоуправе ће у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овог закона донијети прописе из чл. 3. и 47. овог закона.

Члан 70.

(1) Правна и физичка лица која су се на дан ступања на снагу овог закона затекла у статусу лиценцираних превозника обавезна су да у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона испуне опште и посебне услове из чл. 6. до 12. овог закона.

(2) Лиценце за вршење превоза и за возила којим се врши превоз, чија важност није истекла ступањем на снагу овог закона, замијениће се новим лиценцама превозника и лиценцама за возило, најкасније истеком годину дана од дана ступања на снагу овог закона.

(3) Примјена одредаба из члана 9. став 1. тачка б) подтачка 4. овог закона за такси превознике који се ступањем на снагу овог закона затекну у вршењу регистроване дјелатности такси превоза, а не испуњавају прописане услове, одгађа се на период од 18 мјесеци од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 71.

Физичка лица која се ступањем на снагу овог закона затекну у вршењу превоза за властите потребе из члана 56. овог закона дужна су да дјелатност региструју у складу са одредбама члана 6. овог закона у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 72.

Додјела концесија у републичком превозу лица неће се вршити у периоду од пет година од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 73.

Ступањем на снагу овог закона престаје да важи Закон о превозу у друмском саобраћају ("Службени гласник Републике Српске", бр. 4/00, 26/01, 85/03, 49/04, 109/05 и 2/06).

Члан 74.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 01-1745/08
5. новембра 2008. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине,
Мр **Игор Радојичић**, с.р.

2123

На основу тачке 2. Амандмана XL на Устав Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 28/94), д о н о с и м

У К А З

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ШТРАЈКУ

Проглашавам Закон о штрајку, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Двадесет четвртој сједници, одржаној 5. новембра 2008. године - а Вијеће народа 17. новембра 2008. године потврдило да усвојеним Законом о штрајку није угрожен витални национални интерес конститутивних народа у Републици Српској.

Број: 01-020-1457/08
18. новембра 2008. године
Бања Лука

Предсједник
Републике,
Др **Рајко Кузмановић**, с.р.

ЗАКОН

О ШТРАЈКУ

Члан 1.

(1) Овим законом уређује се поступак организованог прекида рада у коме радници могу остварити заштиту професионалних, економских и социјалних права.

(2) Штрајк је организовани прекид рада, који се може организовати у предузећу, установи и код другог правног и физичког лица (у даљем тексту: послодавац).

(3) Штрајк се може организовати у грани или дјелатности или као генерални штрајк за територију Републике Српске (у даљем тексту: Република).

(4) Штрајк се може организовати и као штрајк упозорења, који може трајати најдуже један сат.

Члан 2.

(1) Радници слободно одлучују о учешћу у штрајку.

(2) Послодавац не може да спречава раднике да организују штрајк и учествују у њему, нити да употребљава пријетње и принуде ради завршетка штрајка, као и да по основу неучествовања у штрајку омогући већу плату или друге повољније услове рада за раднике који не учествују у штрајку.

Члан 3.

Право на штрајк радника у гранама или дјелатностима од општег интереса може се остварити под посебним условима прописаним овим законом.

Члан 4.

(1) Одлуку о ступању у штрајк или штрајк упозорења код послодавца доносе надлежни орган репрезентативног већинског синдиката или више од половине запослених код тог послодавца.

(2) Одлуку о ступању у штрајк или штрајк упозорења код послодавца може донијети надлежни орган и другог синдиката, који подржи више од половине запослених код тог послодавца.

(3) Одлуку о ступању у штрајк или штрајк упозорења у грани или дјелатности доноси надлежни орган репрезентативног већинског синдиката за ту грану или дјелатност.

(4) Одлуку о ступању у генерални штрајк или штрајк упозорења доноси надлежни орган репрезентативног већинског синдиката Републике.

Члан 5.

(1) Одлуком о ступању у штрајк утврђују се:

а) захтјеви радника,

б) вријеме почетка штрајка,

в) мјесто одржавања штрајка,

г) начин на који се води штрајк и

д) састав штрајкачког одбора који заступа интересе радника и у њихово име води штрајк.

(2) Ако се штрајк испољава окупљањем радника, мјесто окупљања учесника у штрајку не може бити ван радне средине послодавца.

Члан 6.

(1) Штрајкачки одбор дужан је да штрајк најави послодавцу достављањем писане одлуке о ступању у штрајк, најкасније седам дана прије дана одређеног за почетак штрајка, односно 24 часа прије почетка штрајка упозорења, ако овим законом није утврђен други рок.

(2) Одлука о ступању у штрајк радника у грани или дјелатности доставља се репрезентативном већинском удружењу послодаваца у тој грани или дјелатности.

(3) Одлука о ступању у генерални штрајк доставља се репрезентативном већинском удружењу послодаваца Републике и Влади Републике Српске.

Члан 7.

(1) Штрајкачки одбор и послодавац, односно преговарачко тијело које одреди послодавац дужни су да од дана достављања писане одлуке о ступању у штрајк, као и за вријеме трајања штрајка покушају да споразумно ријеше настали спор или могу изнијети спор пред посебно тијело за мирење, које стране у спору споразумно оснивају.

(2) Ако се спор не ријеши у року од осам дана од почетка штрајка, стране у спору могу позвати да у рјешавању спора учествује и представник органа Републике, представници репрезентативне већинске организације синдиката Републике, ако синдикат није организатор штрајка, представници репрезентативног већинског удружења послодаваца Републике, као и стручњаци из појединих области, или могу изнијети спор пред посебно тијело за посредовање, које стране у спору формирају.

(3) У случају да се спор не ријеши у року од 30 дана од почетка штрајка, стране у спору могу да изнесу спор пред арбитражу.

Члан 8.

(1) Арбитража се састоји од три члана, од којих стране у спору именују по једног члана, а трећег члана именује министар рада и борачко-инвалидске заштите са листе арбитара коју утврђује Економско-социјални савјет Републике Српске (у даљем тексту: Савјет).

(2) Овлашћења, начин рада и одлучивање арбитраже уређују се споразумом страна у спору.

(3) Арбитража одлучује само у оквиру предмета спора.

(4) Арбитража о спорним питањима доноси одлуку двотрећинском већином која мора бити образложена и донесена у року од 15 дана од дана формирања арбитраже.

(5) Одлука арбитраже је коначна и против ње се не може уложити жалба нити водити судски спор.

Члан 9.

(1) Штрајкачки одбор и радници који учествују у штрајку дужни су да штрајк организују и воде на начин којим се не угрожава безбједност и здравље људи и безбједност имовине, спречава наношење непосредне материјалне штете и омогућава наставак рада по завршетку штрајка.

(2) Штрајкачки одбор и радници који учествују у штрајку не смију спречавати послодавца да користи средства и располаже средствима којима обавља дјелатност.

(3) Штрајкачки одбор и радници који учествују у штрајку не могу спречавати запослене који не учествују у штрајку да раде.

(4) Послодавац је дужан да штрајкачком одбору и радницима који учествују у штрајку обезбиједи коришћење одговарајуће просторије и потребне административно-техничке и комуникационе услуге.

Члан 10.

(1) Штрајк престаје споразумом страна у спору, одлуком арбитраже и одлуком радника који су донијели одлуку о ступању у штрајк.

(2) За сваки нови штрајк учесници у штрајку дужни су да донесу нову одлуку о штрајку.

Члан 11.

(1) У дјелатностима од општег интереса или у дјелатности чији би прекид рада због природе посла могао да угрози живот и здравље људи или да нанесе штету великих размјера право на штрајк радника може се остварити ако се испуне и посебни услови утврђени овим законом.

(2) Дјелатност у смислу става 1. овог члана су дјелатности које обавља послодавац у области:

а) електропривреде,

б) водоснабдијевања,

в) жељезничког саобраћаја,

г) авионског саобраћаја и контроле ваздушног саобраћаја,

д) јавних радио-телевизијских сервиса,

ђ) поштанског саобраћаја,

е) комуналних дјелатности,

ж) заштите од пожара,

з) здравствене и ветеринарске заштите и

и) друштвене бриге о дјеци и социјалне заштите.

(3) Од општег интереса, у смислу овог закона су и дјелатности од значаја за функционисање система јавне управе и безбједности Републике у складу са законом, као и послови неопходни за извршавање обавеза утврђених међународним уговорима у дјелатностима наведеним у ставу 2. овог члана.

(4) Уколико се штрајк у дјелатностима из ст. 2. и 3. овог члана организује у једном организационом дијелу послодавца, обавеза испуњавања и посебних услова у погледу остваривања права на штрајк радника примјењује се само на тај организациони дио.

Члан 12.

(1) Радници који обављају послове у дјелатностима из члана 11. овог закона могу почети штрајк ако се обезбиједи минимум процеса рада који обезбјеђује сигурност људи и имовине или је незамјењив услов живота и рада грађана.

(2) Минимум процеса рада и начин његовог обезбјеђивања утврђује се актом оснивача, односно директора послодавца, зависно од природе дјелатности, степена угрожености живота и здравља људи и других околности значајних за остваривање потреба грађана, послодавца и других субјеката.

(3) Приликом утврђивања минимума процеса рада, у смислу става 2. овог члана, оснивач, односно директор послодавца дужан је да затражи мишљење синдиката или савјета радника, односно овлашћеног представника радника.

(4) Раднике који су дужни да раде за вријеме штрајка ради обезбјеђивања минимума процеса рада, у смислу ст. 1. до 3. овог члана, одређују директор и штрајкачки одбор, најкасније пет дана прије почетка штрајка.

(5) Ради обезбјеђивања минимума процеса рада послодавац може ангажовати и чланове штрајкачког одбора највише до 1/3 укупног броја чланова одбора, осим предсједника штрајкачког одбора.

Члан 13.

У дјелатностима из члана 11. овог закона штрајк се најављује послодавцу најкасније десет дана прије почетка штрајка, достављањем писане одлуке о ступању у штрајк.

Члан 14.

(1) У дјелатностима из члана 11. овог закона стране у спору дужне су да најкасније у року од пет дана од настанак спора, односно од дана достављене писане одлуке о ступању у штрајк покушају споразумно да ријеше настали спор, односно изнесу спор пред посебно тијело за мирење, које стране у спору споразумно оснивају.

(2) Уколико се спор не ријеши у року од пет дана од дана достављене писане одлуке о ступању у штрајк, пред тијелом за мирење, стране у спору дужне су да у спор укључе и представнике послодавца, оснивача, надлежног органа Републике, надлежног органа локалне самоуправе и друга стручна лица и представнике радника и послодаваца или да изнесу спор пред посебно тијело за посредовање.

(3) У случају да се спор не ријеши до дана утврђеног за почетак штрајка, стране у спору могу да изнесу спор пред арбитражу.

(4) Листу миритеља, посредника и тијела за посредовање утврђује Савјет.

Члан 15.

(1) Штрајкачки одбор дужан је да за вријеме штрајка сарађује са послодавцем ради извршавања обезбијеђеног минимума процеса рада из члана 12. овог закона.

(2) Радници који обављају послове из члана 12. став 4. овог закона дужни су да за вријеме штрајка извршавају налоге послодавца који се односе на извршавања обезбијеђеног минимума процеса рада.

Члан 16.

(1) Организовање штрајка, односно учешће у штрајку под условима утврђеним овим законом не представља повреду радне дисциплине, не може бити основ за покретање поступка за утврђивање дисциплинске и материјалне одговорности радника, не може бити основ за удаљење радника са рада и не може за посљедицу имати отказ уговора о раду раднику.

(2) Радник који учествује у штрајку нема право на накнаду плате за вријеме одсуствовања с рада због учешћа у штрајку уколико се послодавац и штрајкачки одбор другачије не договоре.

(3) Изузетно од става 2. овог члана, радник који учествује у штрајку има право на накнаду плате за вријеме учешћа у штрајку који се организује искључиво због неисплаћених плата и који не траје дуже од 12 дана.

(4) Радник из става 2. овог члана који је дужан да ради за вријеме трајања штрајка, ради обезбјеђивања минимума процеса рада, у складу са чланом 12. овог закона, има право на плату која мора бити сразмјерна времену проведеном на раду.

(5) Радник из ст. 2. и 4. овог члана има право на пензијско и инвалидско осигурање, здравствено осигурање, као и право на осигурање у случају незапослености у складу са прописима којима су регулисане те области.

(6) Организатори штрајка и учесници у штрајку који није организован у складу са одредбама овог закона немају право на заштиту утврђену ст. 1, 3. и 5. овог члана.

Члан 17.

У току штрајка организованог под условима утврђеним овим законом послодавац не може запошљавати нова лица која би замијенила учеснике у штрајку, осим у случајима ако су угрожени:

а) безбједност лица и имовине у складу са чланом 9. став 1. овог закона,

б) одржавање минимума процеса рада који обезбјеђује сигурност имовине и лица и

в) извршавање међународних обавеза у складу са чланом 11. овог закона.

Члан 18.

(1) Члан штрајкачког одбора или учесник у штрајку који штрајк организује и води на начин којим се угрожавају безбједност лица и здравље људи, безбједност имовине или који спречава раднике који не учествују у штрајку да раде, односно онемогућава наставак рада по завршетку штрајка или спречава послодавца да користи средства и располаже средствима којима послодавац обавља дјелатност чини повреду радне дужности за коју се може изрећи мјера отказа уговора о раду.

(2) Радник који обавља послове у дјелатностима из члана 11. овог закона који одбије да изврши налог послодавца издат ради обезбјеђивања минимума процеса рада чини тежу повреду радне дужности, за коју се може изрећи мјера отказа уговора о раду.

Члан 19.

(1) Радници који ступају у штрајк могу, из реда радника, одлуком надлежног органа репрезентативног већинског синдиката или већине радника основати штрајкачке страже на мјестима пред улазом или у кругу пословних просторија послодавца, ради обавјештавања радника и јавности о спору који је настао и о оправданости захтјева штрајкача.

(2) Одлука о формирању штрајкачке страже доставља се субјектима утврђеним у чл. 5. и 12. овог закона, у року у коме се доставља писана одлука о ступању у штрајк, као њен саставни дио или као посебан акт у току штрајка.

(3) Одлука из става 2. овог члана мора бити образложена и садржавати број и имена радника - чланова штрајкачке страже.

(4) Штрајкачка стража не може:

а) примјењивати физичку принуду,

б) постављати физичке препреке или блокаде прилаза послу радницима који желе да раде,

в) пријетити или вријеђати раднике и

г) спречавати послодавца у обављању његове дјелатности.

Члан 20.

Инспекцијски надзор над примјеном овог закона врши Републичка инспекција рада у складу са Законом о инспекцијама Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 113/05 и 1/08).

Члан 21.

(1) Послодавац, штрајкачки одбор, представник репрезентативног већинског синдиката или другог синдиката који организује штрајк и радници дужни су да инспектору рада омогуће вршење надзора, увид у документацију и несметан рад и да му обезбиједе податке и документацију потребну за обављање инспекцијског надзора.

(2) Инспектор рада записник о извршеном инспекцијском прегледу и радњама уручује и доставља послодавцу, штрајкачком одбору, репрезентативном већинском синдикату или другом синдикату који организује штрајк.

Члан 22.

(1) Ако инспекција рада утврди да је актом или радњом послодавца повријеђен закон или други пропис, овлашћена је да, поред обавеза и овлашћења утврђених законом, до доношења правоснажне одлуке суда, рјешењем одгоди извршење одлуке послодавца о отказу уговора о раду или удаљењу радника са рада, организатора штрајка, односно учесника у штрајку.

(2) Жалба против рјешења донесеног у смислу става 1. не одгађа извршење рјешења.

(3) Против рјешења донесеног по жалби може се покренути управни спор.

(4) Рјешење из става 1. овог члана доставља се послодавцу, штрајкачком одбору, односно репрезентативном већинском синдикату и раднику.

Члан 23.

(1) Новчаном казном од 1.000,00 КМ до 5.000,00 КМ казниће се за прекршај послодавац ако:

а) не приступи поступку мирења у року утврђеним овим законом, односно поступку посредовања (члан 7. став 1. и члан 14. ст. 1. и 2.),

б) не донесе акт о минимуму процеса рада и начину његовог обезбјеђивања и не прибави мишљење синдиката или савјета радника, односно овлашћеног представника радника (члан 12.),

в) не обезбиједи минимум процеса рада утврђен актом из члана 12. став 2. овог закона,

г) покрене поступак за утврђивање дисциплинске и материјалне одговорности, привремено удаљи са рада радника или откаже уговор о раду раднику због организовања, односно учествовања у штрајку организованом у складу са Законом (члан 16. став 1.),

д) у току штрајка организованог под условима утврђеним овим законом прими нове раднике који би замијенили учеснике у штрајку, осим ако овим законом није другачије одређено (члан 17.),

ђ) спречава раднике да учествују у штрајку или употријеби пријетње и мјере принуде ради завршетка штрајка или ако предвиди већу плату или друге повољније услове рада за раднике који не учествују у штрајку (члан 2. став 3.),

е) инспектору не омогући вршење надзора и не обезбиједи му увид у податке и документацију потребну за вршење инспекцијског надзора (члан 21. став 1.) и

ж) ако поступи супротно рјешењу инспектора којим је одгођено извршење одлуке послодавца о отказу уговора о раду или удаљењу радника са рада, организатора штрајка, односно учесника у штрајку (члан 22.).

(2) За прекршај из става 1. овог члана казниће се и одговорно лице у послодавцу новчаном казном од 500,00 КМ до 2.500,00 КМ.

Члан 24.

(1) Новчаном казном од 500,00 КМ до 3.000,00 КМ казниће се за прекршај репрезентативни већински синдикат или други синдикат који организује штрајк ако:

а) донесе одлуку о ступању у штрајк супротно члану 4. овог закона,

б) не приступи поступку мирења у року утврђеним овим законом, односно поступку посредовања (члан 7. став 1. и члан 14. ст. 1. и 2.),

в) организује или води штрајк на начин којим се угрожава безбједност здравља људи и безбједност имовине, наноси непосредна материјална штета и онемогућава настављање рада по завршетку штрајка (члан 9. став 1.),

г) спречава раднике који не учествују у штрајку да раде (члан 9. став 3.) и

д) не најави штрајк у дјелатностима из члана 11. овог закона у року и на начин прописан чланом 12. овог закона.

(2) За прекршај из става 1. овог члана, казниће се одговорно лице у репрезентативном већинском синдикату и одговорно лице другог организатора штрајка новчаном казном од 250,00 КМ до 1.500,00 КМ.

Члан 25.

Послодавци су дужни да акт из члана 12. став 2. овог закона донесу у року од 60 дана од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 26.

Ступањем на снагу овог закона престаје да важи Закон о штрајку ("Службени гласник Републике Српске", број 10/98).

Члан 27.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 01-1744/08 Предсједник
5. новембра 2008. године Народне скупштине,
Бања Лука Мр **Игор Радојичић**, с.р.

2124

На основу тачке 2. Амандмана XL на Устав Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 28/94), д о н о с и м

У К А З

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ЗАШТИТИ И ДОБРОБИТИ ЖИВОТИЊА

Проглашавам Закон о заштити и добробити животиња, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Двадесет четвртој сједници, одржаној 5. новембра 2008. године - а Вијеће народа 17. новембра 2008. године потврдило да усвојеним Законом о заштити и добробити животиња није угрожен витални национални интерес конститутивних народа у Републици Српској.

Број: 01-020-1459/08 Предсједник
18. новембра 2008. године Републике,
Бања Лука Др **Рајко Кузмановић**, с.р.

З А К О Н

О ЗАШТИТИ И ДОБРОБИТИ ЖИВОТИЊА

I - ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим законом уређују се одговорност људи за заштиту здравља животиња у погледу држања, смјештаја и исхране,

СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Језик
српског народа

ЈУ Службени гласник Републике Српске,
Бања Лука, Вељка Млађеновића бб
Телефон/факс: (051) 456-331, 456-341
E-mail: sgrs.redakcija@slglasnik.org
sgrs.oglasi@slglasnik.org
sgrs.finansije@slglasnik.org
sgrs.online@slglasnik.org

www.slglasnik.org

Петак, 13. март 2020. године
БАЊА ЛУКА

Број 23 Год. XXIX

Жиро рачуни: Нова банка а.д. Бања Лука
555-007-00001332-44
НЛБ банка а.д. Бања Лука
562-099-00004292-34
Sberbank а.д. Бања Лука
567-162-10000010-81
UniCredit Bank а.д. Бања Лука
551-001-00029639-61
Комерцијална банка а.д. Бања Лука
571-010-00001043-39
Addiko Bank а.д. Бања Лука
552-030-00026976-18

464

На основу Амандмана XL тачка 2. на Устав Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 28/94), д о н о с и м

У К А З
О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ШТРАЈКУ

Проглашавам Закон о измјенама и допунама Закона о штрајку, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Деветој редовној сједници, одржаној 3. марта 2020. године, а Вијеће народа 12. марта 2020. године констатовало да се Закон о измјенама и допунама Закона о штрајку не односи на витални национални интерес ни једног од конститутивних народа у Републици Српској.

Број: 01-020-1067/20
13. марта 2020. године
Бањалука

Предсједник
Републике,
Жељка Цвијановић, с.р.

З А К О Н
О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ШТРАЈКУ

Члан 1.

У Закону о штрајку ("Службени гласник Републике Српске", број 111/08) у члану 1. у ставу 1. послије ријечи: "права" додају се ријечи: "и интереса".

Став 2. мијења се и гласи:

"Штрајк је организовани прекид рада, који се може организовати у привредном друштву, установи и код другог правног лица или предузетника (у даљем тексту: послодавац).".

У ставу 3. ријечи: "грани или дјелатности" замјењују се ријечима: "подручју, области или грани".

Члан 2.

У члану 4. у ставу 1. послије ријечи: "репрезентативног" ријеч: "већинског" брише се, као и у цијелом тексту Закона у одговарајућем падежу.

Став 3. мијења се и гласи:

"Одлуку о ступању у штрајк или штрајк упозорења у подручју, области или грани доноси надлежни орган синдиката којем је утврђена репрезентативност у том подручју, области или грани.".

У ставу 4. послије ријечи: "синдиката" додају су ријечи: "на нивоу".

Члан 3.

У члану 6. став 2. мијења се и гласи:

"Одлука о ступању у штрајк у подручју, области или грани доставља се репрезентативном удружењу послодаваца у том подручју, области или грани, односно Влади Републике Српске, уколико се штрајк организује у подручјима, односно областима или гранама у оквиру подручја:

а) О - Јавна управа и одбрана; обавезно социјално осигурање,

б) P - Образовање и

в) Q - Дјелатности здравствене заштите и социјалног рада, у складу са прописом којим се уређује класификација дјелатности.".

У ставу 3. послије ријечи: "послодаваца" додају се ријечи: "на нивоу".

Члан 4.

У члану 7. став 2. мијења се и гласи:

"Ако се спор не ријеши у року од осам дана од почетка штрајка, стране у спору могу позвати да у рјешавању спора учествује представник органа Републике и представници репрезентативне организације синдиката на нивоу Републике ако синдикат није организатор штрајка, представници репрезентативног удружења послодаваца на нивоу Републике, као и стручњаци из појединих области, или могу изнијети спор пред посебно тијело за мирење, у складу са законом којим се уређује мирно рјешавање радних спорова.".

У ставу 3. послије ријечи: "арбитражу" додају се запета и ријечи: "у складу са законом којим се уређује мирно рјешавање радних спорова".

Члан 5.

Члан 8. брише се.

Члан 6.

Члан 14. брише се.

Члан 7.

Члан 20. мијења се и гласи:

"Инспекцијски надзор над примјеном овог закона врши Републичка управа за инспекцијске послове, у складу са законом којим се уређују инспекцијски послови.".

Члан 8.

У члану 23. у ставу 1. у тачки а) и члану 24. ставу 1. тачки б) ријечи: "и члан 14. ст. 1. и 2." бришу се.

Члан 9.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 02/1-021-239/20
3. марта 2020. године
Бањалука

Предсједник
Народне скупштине,
Недељко Чубриловић, с.р.

465

На основу члана 49. став 2. Закона о заштити становништва од заразних болести ("Службени гласник Републике Српске", број 90/17) и члана 76. став 2. Закона о републичкој управи ("Службени гласник Републике Српске", број 115/18), министар здравља и социјалне заштите, на приједлог ЈЗУ Институт за јавно здравство Републике Српске, 13. марта 2020. године, д о н о с и

НАРЕДБУ

О ОБАВЕЗНОМ СПРОВОЂЕЊУ МЈЕРА ЗА РЕАГОВАЊЕ НА ПОЈАВУ БОЛЕСТИ ИЗАЗВАНЕ НОВИМ ВИРУСОМ КОРОНА (COVID-19) У ЈЕДИНИЦАМА ЛОКАЛНЕ САМОУПРАВЕ У РЕПУБЛИЦИ СРПСКОЈ

1. Овом наредбом прописују се мјере с циљем превенције ширења новог вируса корона SARS-CoV-2 и COVID-19 болести у Републици Српској и налаже се јединицама локалне самоуправе да спроводе прописане мјере у Републици Српској.

2. Мјерама из тачке 1. ове наредбе налаже се:

1) спровођење препоручене дезинфекције свих јавних објеката, јавних површина и средстава јавног превоза у року од 48 часова након ступања на снагу ове наредбе,

2) достављање извјештаја о реализацији дезинфекције свих јавних објеката, јавних површина и средстава јавног превоза Министарству здравља и социјалне заштите у року од 72 часа након спроведене дезинфекције свих јавних објеката, јавних површина и средстава јавног превоза,

3) континуирано обављање препоручене мјере ЈЗУ Институт за јавно здравство у вези са дезинфекцијом свих јавних објеката, јавних површина и средстава јавног превоза, након реализације активности из подтачке 1. ове тачке и извјештавање Министарства здравља и социјалне заштите једном седмично о спроведеним мјерама.

3. Правно лице, предузетник или физичко лице које обавља пословну дјелатност дужно је да континуирано спроводи све препоручене мјере ЈЗУ Институт за јавно здравство у вези са дезинфекцијом властитих објеката, површина и средстава превоза.

4. Инспекцијски надзор над спровођењем ове наредбе обављају здравствени инспектори у саставу Републичке управе за инспекцијске послове и здравствени инспектори у саставу јединица локалне самоуправе.

5. Ова наредба ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 11/08-505-13-35/20
13. марта 2020. године
Бањалука

Министар,
Др **Ален Шеранић**, с.р.

466

На основу члана 49. став 2. Закона о заштити становништва од заразних болести ("Службени гласник Републике Српске", број 90/17) и члана 76. став 2. Закона о републичкој управи ("Службени гласник Републике Српске", број 115/18), министар здравља и социјалне заштите, на приједлог ЈЗУ Институт за јавно здравство Републике Српске, 12. марта 2020. године, д о н о с и

НАРЕДБУ

О ОБАВЕЗНОМ СПРОВОЂЕЊУ МЈЕРА ЗА РЕАГОВАЊЕ НА ПОЈАВУ БОЛЕСТИ ИЗАЗВАНЕ НОВИМ ВИРУСОМ КОРОНА У ЗДРАВСТВЕНИМ УСТАНОВАМА И УСТАНОВАМА СОЦИЈАЛНЕ ЗАШТИТЕ (COVID-19) У РЕПУБЛИЦИ СРПСКОЈ

1. Овом наредбом прописује се мјера с циљем превенције ширења новог вируса корона SARS-CoV-2 и COVID-19 болести у Републици Српској и налаже се здравственим установама и установама социјалне заштите да спроводе прописане мјере у Републици Српској.

2. Мјера из тачке 1. ове наредбе је забрана јавних окупљања у организацији или просторијама здравствених установа и установа социјалне заштите у Републици Српској, осим едукација које се односе на актуелну ситуацију у вези са вирусом корона, на којима се морају поштовати и предузимати све потребне мјере превенције.

3. Инспекцијски надзор над спровођењем ове наредбе обављају здравствени инспектори у саставу Републичке управе за инспекцијске послове и здравствени инспектори у саставу јединица локалне самоуправе.

4. Ова наредба ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 11/08-505-13-26/20
12. марта 2020. године
Бањалука

Министар,
Др **Ален Шеранић**, с.р.

Републичка управа за геодетске и имовинско-правне послове

Републичка управа за геодетске и имовинско-правне послове, на основу члана 115. став 1. Закона о премјеру и катастру Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 6/12, 110/16 и 62/18), д о н о с и

РЈЕШЕЊЕ

О ПОТВРЂИВАЊУ КАТАСТРА НЕПОКРЕТНОСТИ ЗА ДИО КАТАСТАРСКЕ ОПШТИНЕ БИЈЕЉИНА 2, ОПШТИНА БИЈЕЉИНА

1. Потврђује се да је катастар непокретности за дио катастарске општине Бијељина 2, општина Бијељина, и то за катастарске парцеле бр. 5164/6, 5164/7, 5164/8, 5164/9, 5164/13, 5164/14, 5164/16, 5164/17, 5164/18, 5164/20, 5164/21, 5164/22, 5164/23, 5164/24, 5164/25 и 5164/26, уписане у Привремени лист непокретности број: 5427 к.о. Бијељина 2, укупне површине 26739 м², основан у складу са Законом о премјеру и катастру Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 6/12, 110/16 и 62/18).

2. Даном ступања на снагу катастра непокретности за дио катастарске општине Бијељина 2, општина Бијељина, за катастарске парцеле наведене у тачки 1. овог рјешења стављају се ван снаге и престају да важе катастар земљишта за к.ч. бр. 5164/14, 5164/16, 5164/17, 5164/18, 5164/20, 5164/21, 5164/22, 5164/23, 5164/24, 5164/25 и 5164/26, све из Посједовног листа број: 6766, и к.ч. бр. 5164/13 из П.л. број: 5529, те катастар непокретности за к.ч. број: 5164/6 из Листа непокретности број: 5527, к.ч. број: 5164/7 из Л.н. број: 5427, к.ч. број: 5164/8 из Л.н. број: 5471 и к.ч. број: 5164/9 из Л.н. број: 5476, све из к.о. Бијељина 2, као и земљишнокњижна евиденција за к.ч. број: 5164/6 из земљишнокњижног улошка број: 5079, к.ч. број: 5164/7 из зк. ул. број: 10861, к.ч. број: 5164/7 Е 2 из зк. ул. број: 10862, к.ч. број: 5164/7 Е 3 из зк. ул. број: 10863, к.ч. број: 5164/8 из зк. ул. број: 10534, к.ч. број: 5164/8 Е 2 из зк. ул. број: 10535, к.ч. број: 5164/9 из зк. ул. број: 11208, к.ч. број: 5164/9 Е из зк. ул. број: 11209, и к.ч. број: 5164/13 из зк. ул. број: 11831, све из к.о. Бијељина 2.

3. Катастар непокретности за непокретности поближе описане у тачки 1. овог рјешења ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 21.04/951-1748/19
6. фебруара 2020. године
Бањалука

Директор,
Босиљка Предраговић, с.р.